

تأثیر مصرف فاضلاب در آبیاری گیاهان زراعی برخی از عناصر سنگین خاک و گیاهان

محمد علی بهمنیار

دانشیار علوم خاک، مجتمع آموزش عالی علوم کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه مازندران

تاریخ پذیرش: ۸۵/۹/۱۶ تاریخ تصویب: ۸۵/۱۲/۲۵

چکیده

به منظور بررسی تأثیر کاربرد فاضلاب شهری در میزان تجمع عناصر سنگین در خاک و گیاهان تحت کشت، فاضلاب شهری قسمتی از غرب ساری و قسمت مرکزی قائم شهر که برای آبیاری اراضی زیرکشت زراعی برنج مصرف می‌شد در سال ۱۳۸۴ مورد بررسی قرار گرفت. در زمان برداشت برنج، ریشه، اندام هوایی، دانه و خاک اراضی نمونه برداری شد (شاهد و تحت تأثیر فاضلاب). پس از برداشت برنج از ریشه و اندام هوایی شبدار، اسفناج و علوفه نیز نمونه برداری صورت پذیرفت. سپس میزان کادمیوم، نیکل، سرب و کروم در خاک، ریشه، اندام هوایی و دانه برنج و ریشه و اندام هوایی اسفناج، شبدار و علوفه اندازه گیری شد. نتایج نشان داد که با استفاده از فاضلاب شهری برای کمک در آبیاری اراضی، میزان کادمیوم، نیکل، سرب و کروم در خاک افزایش مقدار آهک و مواد آلی خاک، میزان سرب کل تجمع یافته در خاک افزایش معنی داری نشان داد و سایر عناصر با مقدار آهک و مواد آلی همبستگی معنی داری نشان نداده‌اند. میزان کادمیوم، نیکل، کروم و سرب تجمع یافته در ریشه بیشتر از اندام هوایی و دانه برنج بود و در اراضی تحت تأثیر فاضلاب شهری، میزان عناصر مورد بررسی افزایش یافت، اما به حد سمی بودن نرسید. میزان سرب در اندام هوایی اسفناج و دانه برنج نسبت به شاهد بیش از ۲ برابر بود که نیاز به بررسی بیشتر دارد. ضریب انتقال سرب، کادمیوم، نیکل و کروم به دانه برنج به ترتیب افزایش یافت، اما در اندام هوایی اسفناج، میزان انتقال به ترتیب در کروم، نیکل، سرب و کادمیوم افزایش نشان داده است.

واژه‌های کلیدی:

عناصر سنگین- فاضلاب شهری- برنج، اسفناج- شبدار- خاک

سرآغاز

تهران، حداکثر غلظت فلزات سنگین در گیاهان با آبیاری فاضلاب شهری به ترتیب در ریشه، ساقه، میوه و دانه اتفاق افتاد و در اسفناج حداکثر و در گندم حداقل بود (شریعتی و همکاران، ۱۳۶۸).

غلظت عناصر سنگین کادمیوم، کروم، سرب و نیکل در خاک زیرکشت یونجه که با فاضلاب شهری آبیاری شده بود به دو برابر افزایش یافت (Carrillo and Cajuste, 1992). در بنگلادش خاکهایی که تحت تأثیر فاضلاب شهری قرار داشتند میزان کادمیوم و نیکل در خاکها تا ۱۱ برابر بیشتر از شاهد بود (Kashen and Singh, 2001). در چین استفاده کوتاه مدت از فاضلاب شهری و صنعتی برای آبیاری موجب افزایش عناصر سنگین در خاکها به میزان ۲۵ تا ۸۰ درصد شد (Qingren et al., 2001).

در کویت استفاده از فاضلاب شهری در کشاورزی سبب افزایش جذب کادمیوم در حد سمیت برای انسان و حیوان شد اما برای گیاهان پایین تر از حد سمیت بود. در ضمن رابطه بسیار خوبی بین غلظت عناصر سنگین در فاضلاب و میزان جذب آنها در گیاه و میوه محصولات زراعی وجود داشته است (Al Enezi et al., 2004).

کاربرد فاضلاب شهری در اراضی کشاورزی موجب افزایش عناصر سنگین در خاک شده و میزان آنها در گیاه نیز به طور چشمگیری افزایش می‌یابد (Yada et al., 2002). در اراضی آبیاری شده با فاضلاب شهری، میزان غلظت کل املاح تا ۲ برابر افزایش یافته و تا عمق ۱۵ سانتی‌متری میزان عناصر سنگین، افزایش عده‌ای یافته و برخی عناصر نظیر کادمیوم تا ۲۳ برابر افزایش نشان داده است (Golovatiy and John et al., 1972; ملا حسینی، ۱۳۸۰ و Savchenk, 2002).

عناصری که برای رشد گیاه ضروری هستند معمولاً در گیاه متحرک بوده اما عناصر سمی و سنگین جایه‌جایی کمی داشته و در ریشه‌ها تجمع می‌یابند. بنابراین میزان کادمیوم، کروم، سرب و نیکل در ریشه حداکثر بوده است (عبادی و همکاران، ۱۳۸۴) (Sterit and Stumm, 1993; Mireles et al., 2004). آبیاری مزرعه برنج با پساب شهری و صنعتی موجب افزایش عناصر سنگین بویژه نیکل در اندام هوایی گیاه شد (شیرین فکر و همکاران، ۱۳۸۰). ضمناً در جنوب شهر

منطقه‌ای که آب آبیاری اش تحت تاثیر فاضلاب شهری قرار نداشت، نمونه برداری شد.

از ریشه و اندام هوایی اسفناج، شبدر و علوفه نیز نمونه برداری شد. نوع بافت، میزان مواد آلی، pH، کربنات کلسیم (Nelson, 1982)، و ظرفیت تبادل کاتیونی خاک (Roades, 1982) اندازه گیری شد. همچنین مقادیر کادمیوم، نیکل، کروم و سرب قابل جذب خاک به روش DTPA تعیین شد (Lindsay and Norvell, 1978).

بعلاوه مقادیر کادمیوم، نیکل، کروم و سرب کل خاک پس از عصاره گیری با اسید کلرئیدریک و اسید نیتریک با دستگاه جذب اتمیک (Spectra AA-10) تعیین شد (Baker and Varian, 1982). برای تعیین مقادیر عناصر فوق در ریشه، اندام هوایی و دانه از خاکستر خشک به روش (AOAC 1990) استفاده شد. همچنین و تحلیل آماری با استفاده از نرم افزار SPSS صورت پذیرفت.

نتایج و بحث

مخلوط شدن فاضلاب شهری در آب آبیاری موجب افزایش میزان عناصر سنگین در نقاط مورد بررسی شد. اما مقدار افزایش در فضول بهار و تابستان که دبی رودخانه کمتر و آب نیز برای آبیاری مصرف می‌شود بالاتر از فضول پاییز و زمستان بوده است (جدول شماره ۱). در منطقه (۱) میزان کادمیوم در فصل بهار و تابستان به میزان ۲۵ تا ۵۰ درصد، سرب، نیکل و کروم به ۳ برابر افزایش یافت و این افزایش در منطقه ۲ کمتر بود.

افزایش میزان pH و EC در فضول مختلف و در تیمار تحت تأثیر فاضلاب چندان قابل توجه نبود (جدول شماره ۱). خاک اراضی تحت تأثیر فاضلاب شهری، دارای واکنش بالاتر از ۷، هدایت الکتریکی ۱/۰۱ تا ۱/۲۶ دسی زیمنس بر متر، آهک ۱۴/۷ تا ۱۷/۸ درصد، مواد آلی ۲/۴۰ تا ۳/۲۳ درصد، ظرفیت تبادل کاتیونی ۲۱/۳ تا ۲۶/۰ سانتی مل بر کیلوگرم رس و میزان رس ۳۰۰ تا ۳۴۰ گرم در کیلو گرم بوده اند (جدول شماره ۲). در اراضی تحت تأثیر فاضلاب شهری میزان کادمیوم قابل جذب بیش از ۳ برابر و مقدار کادمیوم کل تا ۲ برابر نسبت به اراضی که تحت تأثیر فاضلاب شهری قرار نداشتند (شاهد) افزایش نشان داده است. در ضمن سرب قابل جذب و کل به میزان قریب ۲۵ درصد افزایش یافتند (جدول شماره ۳).

مقدار عناصر سنگین جایه‌جا شده در محیط خاک تابعی از pH، میزان رس، مواد آلی و ظرفیت تبادل کاتیونی است (Kimberly and William, 1999) و با افزایش pH، کربنات و مواد آلی خاک تحرک عناصر سنگین کاهش می‌یابد (Smith, 1996). خاکهای حاوی کربنات کلسیم آزاد می‌توانند کادمیوم و سرب را جذب کرده و از قابل دسترس بودن آن برای گیاه بکاهند (Cavallaro and mebride, 1978).

بنابراین خاکهای اسیدی توانایی خیلی کمی نسبت به خاکهای خشی در جذب و نگهداری کادمیوم از خود نشان می‌دهند (Elfattah and wada, 1981). حضور آهک جذب سرب را سبب می‌گردد و انتقال سرب به قسمت‌های هوایی گیاه بسختی صورت می‌پذیرد و اغلب در ریشه گیاهان مرکز می‌یابند (Kabata, 2001). هدف از این تحقیق، بررسی کاربرد فاضلاب شهری در تجمع میزان کادمیوم، کروم، سرب و نیکل در خاک و ریشه، اندام هوایی و دانه گیاهان تحت کشت است.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی تأثیر کاربرد طولانی مدت فاضلاب شهری در آبیاری اراضی کشاورزی در میزان تجمع عناصر سنگین در خاک و گیاهان تحت آبیاری، در سال ۱۳۸۴ فاضلاب شهری قسمت غرب ساری (منطقه ۱) و قسمت مرکزی قائم شهر (منطقه ۲) مورد بررسی قرار گرفت. فاضلاب شهری غرب ساری پس از مخلوط شدن با قسمتی از آب رودخانه تجن در فصل زراعی برای آبیاری برنج استفاده می‌شود و همچنین فاضلاب شهری قسمت شرقی قائم شهر هم پس از تخلیه در آب رودخانه سیاهروود در فصل زراعی برای آبیاری برنج استفاده می‌شود.

در اراضی فوق پس از برداشت برنج، دامها از علوفه روئیده شده یا از شبدر کاشته شده برای تعییف استفاده می‌کنند و در بعضی از مناطق اسفلنج کشت می‌شود. در این مناطق آب آبیاری قبل و بعد از اختلاط با فاضلاب شهری هر ماهه نمونه برداری و مقادیر کادمیوم، نیکل، کروم و سرب اندازه گیری شد. ضمناً در زمان برداشت برنج از خاک اراضی (در دو عمق صفر تا ۱۵ و ۱۵ تا ۳۰ سانتی متری)، ریشه، اندام هوایی و دانه برنج در دو منطقه تحت تأثیر فاضلاب و

جدول شماره(۱): برخی خصوصیات شیمیایی آب آبیاری قبل و بعد از مخلوط شدن با فاضلاب شهری

فصل	تیمار	PH	میکرو موسم بر سانتیمتر	EC	Cd ppm	Pb ppm	Ni ppm	Cr ppm
بهار	شاهد	۸/۰۵	۶۷۹	۶۸۷	۱	۲	۱	۱
بهار	تیمار	۸/۲۰	۷/۹۵	۷/۹۲	۲	۲	۷/۳۱	۱/۱
تابستان	شاهد	۸/۰۴	۷/۹۳	۶۹۲	۲/۵	۴۵	۱۳/۵	۲/۵
تابستان	تیمار	۸/۰۲	۷/۹۵	۸۶۰	۳۹	۴۵	۷/۲	۱
پاییز	شاهد	۷/۸۶	۶۷۸	۶۸۶	۲	۱۸	۷	۱۱
پاییز	تیمار	۸/۰۳	۷/۹۸	۸۸۴	۳	۲	۲۶	۱۵
زمستان	شاهد	۷/۴۶	۷/۸۵	۶۸۶	۲	۱۲	۸	۹
زمستان	تیمار	۸/۲۵	۸/۰۱	۷۵۳	۳/۵	۲۸	۱۰	۱
			۹۲۵	۲	۱	۱	۲	۲

شاهد: آب آبیاری که تحت تأثیر فاضلاب شهری قرار نگرفت

۱: منطقه ۱

۲: منطقه ۲

تیمار: آب آبیاری پس از مخلوط شدن با فاضلاب شهری

جدول شماره(۲): برخی خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک اراضی مورد بررسی

منطقه ۲		منطقه ۱		عناصر
تحت تأثیر فاضلاب	شاهد	تحت تأثیر فاضلاب	شاهد	
۷/۴۴	۷/۲۹	۷/۲۳	۷/۲۱	pH
۱/۰۸	۱/۰۹	۱/۲۶	۱/۰۱	میکرو موسم بر سانتیمتر
۱۷/۱	۱۴/۷	۱۷/۸	۱۶/۳	(درصد) T. N. V
۳/۲۳	۳/۱۱	۲/۴۱	۲/۵۷	(درصد) O. M
۲۲/۳	۲۱/۳	۲۳/۲	۲۶/۰	(سانتی مل بر کیلو گرم) CEC
۳۴۰	۳۰۰	۳۳۰	۳۳۰	(گرم بر کیلوگرم) Clay

و (Golovatyi and Savchenko, 2002) نیز گزارش شده است. همچنین توسط Carrillo and Cajuste, 1992) (افزایش غلظت کادمیوم، کروم، سرب و نیکل در اراضی زیرآبیاری با فاضلاب شهری به ۲ برابر افزایش یافت و در بنگالدش نیز میزان کادمیوم و نیکل در خاک تا ۱۰ برابر بیشتر از شاهد بود (Kashen and Singh, 2001).

در نتیجه آبیاری مستمر با آب متأثر از فاضلاب شهری، میزان نیکل قابل جذب تا ۲ برابر و نیکل کل افزایش کمتری یافته است. همچنین کروم قابل جذب در منطقه ۱ به ۵ برابر و در منطقه ۲ قریب ۶۰ درصد افزایش یافت، اما مقدار کروم کل در منطقه ۲ به دو برابر افزایش یافته است (جدول شماره(۳)). افزایش غلظت عناصر سنگین در اراضی آبیاری شده با فاضلاب شهری توسط ملاحسینی (۱۳۸۰).

جدول شماره(۳): مقادیر کادمیوم، سرب، نیکل و کروم (کل و قابل جذب) در خاک (۰ تا ۱۵ سانتیمتر) اراضی مورد بررسی

منطقه ۲		منطقه ۱		عناصر
کل	قابل جذب	کل	قابل جذب	
تیمار ۰/۷۴	شاهد ۰/۵۱	تیمار ۰/۱۱	شاهد ۰/۰۶	کادمیوم
۴۴/۱	۳۸/۹	۳/۳۱	۲/۰۵۲	سرب
۴۵/۵	۳۹/۱	۱/۰۶	۰/۶۶	نیکل
۹۸/۱	۴۷/۸	۰/۱۶	۰/۱۰	کروم

ضمناً به دلیل عدم تمايل عناصر سنگین به جذب توسط سیلیکات‌های لایه ای، میزان کادمیوم، سرب، نیکل و کروم تجمع یافته افزایش چشمگیری نیافتند (Hickey and Kittrick, 1994).

کادمیوم موجود در خاک با نیکل و کروم کل همبستگی مثبت معنی داری نشان داد ($\text{d.f.} = 726^*$) و با افزایش میزان کادمیوم، مقدار نیکل و کروم تجمع یافته افزایش نشان داد. در ضمن با افزایش نیکل کل خاک، مقدار کروم کل خاک نیز افزایش یافت (جدول شماره ۴).

بین ظرفیت تبادل کاتیونی، pH و عناصر سنگین (کل) تجمع یافته در افق سطح ارض همبستگی معنی‌داری مشاهده نشد. اما با افزایش مقدار آهک و مواد آلی، میزان سرب کل تجمع یافته در خاک افزایش یافته است (به ترتیب $2 = 775^*$ و $0/761^* = 2$). سایر عناصر با مقدار آهک و مواد آلی همبستگی مثبت معنی داری نشان نداده اند (جدول شماره ۴).

جذب و تجمع بیشتر عناصر سنگین در خاک در حضور آهک و مواد آلی توسط Cavallaro و Mebride (1978) نیز گزارش شد.

جدول شماره ۴: همبستگی بین خصوصیات خاک و عناصر سنگین با یکدیگر

کروم	نیکل	سرب	کادمیوم	
+۰/۲۵۲	-۰/۰۶۹	-۰/۰۶۹	+۰/۱۵۱	ظرفیت تبادل کاتیونی
-۰/۰۵۰	-۰/۱۱۳	-۰/۳۸۱	-۰/۱۲۳	pH
-۰/۰۴۴	-۰/۲۳۰	+۰/۷۶۱*	-۰/۳۷۷	مقدار آهک
-۰/۱۲۲	-۰/۱۷۶	+۰/۷۷۵*	-۰/۳۶۸	مواد آلی
+۰/۲۲۶	+۰/۱۲۳	-۰/۴۸۶	+۰/۴۸۹	رس
+۰/۷۲۶*	+۰/۸۹۵**	-۰/۱۵۱	۱/۰۰۰	کادمیوم
-۰/۱۶۳	+۰/۰۷۱	۱/۰۰۰		سرب
-۰/۷۰۵*	۱/۰۰۰			کروم

* معنی دار در سطح پنج درصد

* معنی دار در سطح یک درصد

۴۸/۹۶ میکرو گرم در گرم رسید که در مقایسه با شاهد سه برابر افزایش یافته است. در اندام هوایی برنج و علف هرز که مورد استفاده دام ها قرار می‌گیرد میزان سرب تجمع یافته افزایش چشمگیری نشان داده و میزان آن در اندام هوایی برنج در منطقه ۲ از ۲/۷۶ در شاهد به ۱۲/۷ میکرو گرم در گرم در اراضی تحت تأثیر فاضلاب شهری افزایش یافته است.

اما در اندام هوایی اسفناج میزان سرب تجمع یافته چندین برابر میزان آن در ریشه (قریب ۱۲ برابر) بوده که نشان دهنده جذب و انتقال بیشتر سرب در اسفناج نسبت به سایر گیاهان تحت کشت است.

همچنین در اندام هوایی علف هرز نیز میزان تجمع سرب بیشتر از ریشه بوده است (جدول شماره ۵). در دانه برنج میزان سرب تجمع یافته از ۰/۰۵ به ۰/۱۶ میکرو گرم در گرم (در منطقه ۲) افزایش یافته. تجمع قابل توجه سرب در اندام هوایی اسفناج و دانه برنج که عموماً مورد استفاده انسان است تقریباً نگران کننده است و نیاز به بررسی بیشتر دارد.

میزان کادمیوم موجود در ریشه برنج، اسفناج و علف هرز بیشتر از اندام هوایی و دانه برنج بوده است. در اراضی تحت تأثیر فاضلاب شهری، میزان کادمیوم در ریشه ۲ برابر و اندام هوایی برنج تا ۶ برابر افزایش یافت (منطقه ۲).

به دلیل تحرک کم عناصر سنگین، میزان تجمع این عناصر در ریشه گیاهان بیشتر است (Cavallaro and Mebride, 1978). در ضمن شریعتی و همکاران (۱۳۶۸) نیز افزایش تجمع عناصر سنگین در ریشه، ساقه و دانه گیاهان در اراضی تحت تأثیر فاضلاب شهری جنوب تهران را اندازه گیری کردند. این افزایش در اندام هوایی اسفناج و علف هرز کمتر بوده است. در دانه برنج، میزان کادمیوم تجمع یافته به ۰/۱۳ میکرو گرم در گرم رسیده که نسبت به شاهد تا ۱۳ برابر افزایش نشان می‌دهد (جدول شماره ۵).

مقدار سرب تجمع یافته در ریشه برنج بدليل انتقال کم سرب به اندام هوایی و دانه (عبدی و همکاران، ۱۳۸۴؛ Mirele et al., 2004) بیشتر از اندام هوایی و دانه برنج (Yediler et al., 1992) بود. بنابراین در ریشه برنج کشت شده در منطقه ۲ به قریب

جدول شماره (۵): مقدار کادمیوم، سرب، نیکل و کروم (میکرو گرم در گرم) در ریشه، اندام هوایی و دانه محصولات زراعی

مورد بررسی

کروم		نیکل		سرب		کادمیوم			
تیمار	شاهد	تیمار	شاهد	تیمار	شاهد	تیمار	شاهد		
۳۵/۶۰	۲۲/۱۰	۲۸/۳۰	۲۱/۱۰	۳۰/۸	۳۰/۴۰	۲/۱۰	۱/۶۰	ریشه	
۱۲/۸۰	۸/۸۰	۸/۲۰	۵/۰۰	۱۱/۲	۳/۵۰	۱/۳۰	۰/۴۰	اندام هوایی	برنج (منطقه ۱)
۳/۱۰	۲/۶۰	۱/۱۷	۰/۵۶	۰/۶۴	۰/۳۲	۰/۱۱	۰/۱۰	دانه	
۱۲/۴۰	۱۱/۵۰	۳/۷۹	۲/۸۷	۱/۵۷	۰/۹۱	۰/۶۰	۰/۰۱	ریشه	اسفناج (منطقه ۱)
۰/۳۰	۰/۰۱	۴/۵۰	۴/۰۰	۱۹/۳	۱۷/۰۰	۱/۱۶	۰/۸۳	اندام هوایی	
۴۷/۹۰	۲۳/۱۰	۲۵/۱۰	۱۶/۴	۴۸/۹۶	۱۳/۸۷	۱/۶۲	۰/۷۷	ریشه	
۲۲/۳۳	۱۰/۳۳	۸/۶۷	۳/۶۷	۱۲/۷۰	۲/۷۶	۰/۶۰	۰/۱۰	اندام هوایی	برنج (منطقه ۲)
۳/۰۲	۲/۲۶	۱/۱۳	۰/۵۴	۱/۶۰	۰/۵۰	۰/۱۳	۰/۱۰	دانه	
۲۱/۸۰	۶/۲۰	۱۵/۳۰	۲/۳۰	۶/۲۷	۱/۳۲	۱/۴۶	۰/۶۱	ریشه	
۵/۲۰	۳/۳۰	۵/۰۰	۳/۲۰	۶/۷۰	۴۰/۳	۱/۷۶	۱/۰۰	اندام هوایی	علف هرز (منطقه ۲)

جمع کروم در شاهد ۸/۸ و ۱۰/۳۳ میکرو گرم در گرم به ترتیب در مناطق ۱ و ۲ بوده است. اما در اراضی تحت تأثیر فاضلاب شهری به ترتیب به ۱۲/۸ و ۲۲/۳۳ میکرو گرم در گرم افزایش یافت (جدول شماره ۵). جمع و افزایش میزان کروم در ریشه اسفناج قریب ۱۱/۵ میکرو گرم در گرم و در اندام هوایی آن بسیار کم بوده است. اما در علف هرز میزان کروم جمع یافته در ریشه از ۶/۲ به ۲۱/۸ میکرو گرم در گرم و در اندام هوایی از ۳/۳ به ۵/۲ میکرو گرم در گرم افزایش یافت (جدول شماره ۵). ضریب انتقال سرب، کادمیوم، نیکل و کروم به دانه برنج به ترتیب افزایش یافت. اما در اندام هوایی اسفناج میزان انتقال کروم، نیکل، سرب و کادمیوم به ترتیب افزایش نشان داده است (جدول شماره ۶).

در دانه برنج میزان نیکل جمع یافته کمتر از اندام هوایی و ریشه برنج و همچنین اندام هوایی و ریشه اسفناج و علف هرز بود. در ریشه علف هرز روئیده شده در اراضی تحت تأثیر فاضلاب شهری میزان نیکل جمع یافته قریب ۷ برابر نسبت به شاهد بود، اما در اسفناج و برنج افزایش خیلی کمتر و تقریباً ۱/۵ برابر بوده است. میزان نیکل تجمع یافته در دانه برنج در اراضی تحت تأثیر فاضلاب شهری به قریب ۲ برابر افزایش یافت (۱/۷ میکرو گرم در گرم). میزان کروم جذب شده در ریشه گیاه برنج بیشتر از ریشه اسفناج و علف هرز بود (شاهد و تیمار) و در اراضی تحت تأثیر فاضلاب شهری، میزان کروم تجمع یافته در ریشه برنج به ۴۷/۹ میکرو گرم در گرم افزایش یافت (نسبت به شاهد تقریباً ۲ برابر شده است). در اندام هوایی برنج، میزان

جدول شماره (۶): ضریب انتقال فلزات سنگین از خاک به دانه برنج و اندام هوایی اسفناج

کروم		نیکل		سرب		کادمیوم		
T	C	T	C	T	C	T	C	
۰/۰۶۴	۰/۰۴۸	۰/۰۱۴	۰/۰۱۲	۰/۰۱۳	۰/۰۱۱	۰/۰۱۹	۰/۰۱۹	دانه برنج
۰/۰۴۱	۰/۰۳۷	۰/۰۱۳	۰/۰۱۴	۰/۰۱۳	۰/۰۱۳	۰/۰۱۹	۰/۰۱۹	منطقه ۱
۰/۰۵۷	۰/۰۱۸	۰/۰۹۵	۰/۰۸۷	۰/۴۶۴	۰/۴۰۰	۰/۷۳۷	۰/۶۳۸	منطقه ۲
۰/۰۸۰	۰/۰۷۰	۰/۱۰۲	۰/۱۰۷	۰/۱۵۰	۰/۱۲۹	۲/۰۵۵	۱/۹۶۰	اندام هوایی اسفناج

C = اراضی که تحت تأثیر فاضلاب شهری قرار نگرفتند T = اراضی که تحت تأثیر فاضلاب شهری قرار گرفتند

نتیجه گیری

تحت تأثیر فاضلاب شهری میزان تجمع عناصر سنگین در اندام هوایی و دانه افزایش یافته و در برخی موارد تا ۷ برابر شده است. انتقال سرب، کادمیوم، نیکل و کروم به ترتیب به دانه برنج کاهش یافت. بنابراین در خاک‌های آهکی با ظرفیت تبادل کاتیونی و مواد آلی متوسط، میزان تجمع عناصر سنگین در خاک و گیاهان در حد سمیت نبود اما استمرار این عمل ممکن است موجب افزایش بیشتر عناصر سنگین تا حد سمیت در خاک و گیاهان شد. بنابراین بررسی بیشتر و دقیق‌تر مورد پیشنهاد است.

کاربرد فاضلاب شهری در آب آبیاری موجب افزایش مقدار کادمیوم، نیکل، سرب و کروم در خاک شد. میزان تجمع کروم بیشتر از سایر عناصر بود.

همچنین بهدلیل وجود آهک، واکنش خنثی، مواد آلی و ظرفیت تبادل کاتیونی مناسب، میزان عناصر کل بالا بوده ولی میزان قابل جذب چندان بالا نبوده است. ضمناً بهدلیل تحرک کم این عناصر میزان آن در ریشه بیشتر از اندام هوایی و دانه بود. به علاوه در اراضی

منابع مورد استفاده

شريعی م. ر.، فرشی. ر. و گرانی نژاد. ص. ۱۳۶۸. بررسی غلظت فلزات سنگین در محصولات کشاورزی و اراضی زراعی جنوب تهران. مجله خاک و آب، جلد ۵ شماره ۳ ص ۲۶۰ تا ۲۸۷.

شیرین فکر، ا.، کاووسی، م. و محبوب خمامی، ع. ۱۳۸۰، روند تغییرات غلظت فلزات سنگین در برنج با توجه به فاصله از منابع آلودگی. هفتمین کنگره علوم خاک ایران، ۴-۷ شهریور - شهرکرد.

عبدی، ف.، اسماعیل ساری، ع. و ریاحی بختیاری، ع. ر. ۱۳۸۴، میزان و نحوه تغییرات فلزات سنگین و اندام‌های گیاهان آبزی و رسوبات تالاب میانکاله. مجله محیط‌شناسی، شماره ۳۷، بهار ص ۵۳ تا ۷۴.

ملحسینی، ح. ۱۳۸۰، بررسی شدت آلودگی خاک‌ها و گیاهان تحت آبیاری با فاضلاب به عناصر سنگین. هفتمین کنگره علوم خاک ایران، ۷-۴ شهریور - شهرکرد.

Al Enezi, G., Hamoda, M. F. , Fawzi, N. 2004. Heavy metals content of municipal wastewater and sludges in Kuwait. Journal of Environmental Science and Health. A 39: 2, 397-407.

AOAC (Association of Official Analytical Chemists). 1990. Official Methods of the Association of Official Analytical Chemists, 15th. Arlington, VA.

Baker, D. E., Amacher, M. C. 1982. Nickel, copper, zinc and cadmium. In Methods of soil analysis, eds. A. L. Page, R. H. Miller and D. R. Keeney, 323-336. American Society of Agronomy: Madison, Wisconsin.

Carrillo, G. R., Cajuste, L. J. 1992. Heavy metals in soils and alfalfa (*Medicago sativa* L.) irrigated with three sources of wastewater. Journal of Environmental Science and Health. 27: 7, 1771-1783.

Cavallaro, N., Mebride, M. B. 1978. Copper and cadmium adsorption characteristics of selected acid and calcareous soils. *Soil Science Society of American journal* 42: 550-555.

Elfattah, A. A., Wada, K. J. 1981. Adsorption of lead, copper, zinc, cobalt and cadmium by soils that differ in Cation exchange materials. *Journal of Soil Science*. 32: 271-283.

Golovatiy, S., Savchenk, S. 2002. Heavy metals as contaminants of agricultural lands of Belarus. 17th World Congress Soil Sci. Bangkok, Thailand. August 14-21.

Hickey, M. G., Kittrick, J. A. 1984. Chemical partitioning of cadmium, copper, nickel and zinc in soils and sediments containing high levels of heavy metals *Journal of Environmental Quality*. 13: 372-386.

John, M. K. 1972. Cadmium adsorption maxima of soil as measured by the Langmuir isotherm. *Canadian Journal of Soil Science*. 52: 343-349.

Kabata-pendia A., Pendia, H. 2001. Trace elements in soils and plants. CRC Press, Boca Raton London, New Yourk, Washington, D.C., 413 pp.

Kimberly, M. F. H., William, H. 1999. Trace metals in Montreal urban soils and the leaves of *Teraxacum officinale*. *Can. J. Soil Sci.* 79, 385-387.

Lindsay, W. L., Norvell, W. A. 1978. Development of a DTPA test for zinc, iron, manganese and copper. *Soil Science Society of American Journal*. 42: 421-428.

Mireles, A., et al. 2004. Heavy metal accumulation in plants and soil irrigated with wastewater from Mexico city. *Nuclear Instruments and Methods in Physics Research B*, 219-220: 187-190.

Nelson, R. E. 1982. Carbonate and gypsum. In *Methods of Soil Analysis*, eds. A. L. Page, R. H. Miller and D. R. Keeney, 181-198. American Society of Agronomy: Madison, Wisconsin.

Qingren, W., et al. 2001. Instances of soil and crop heavy metal contamination in China. *Soil and Sediment Contamination*. 10: 5, 497-510.

Rhoades, J. D. 1982. Cation exchange capacity. In *Methods of Soil Analysis*, eds. A. L. Page, R. H. Miller and D. R. Keeney, 149-158. American Society of Agronomy: Madison, Wisconsin.

Smith, S. R. 1996. Agricultural recycling of sewage sludge and the environment. CAB International, Wallingford, UK, 382pp.

Yadav, R. K.,et al. 2002. Post-irrigation impact of domestic sewage effluent on composition of soils, crops and ground water – A case study. Environment International. 28: 481-486.

Yediler, A.,et al.1994. Fate of heavy metals in a land treatment system irrigated with municipal wastewater. Chemosphere, 28(2): 375-381.